

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: UNDER GRANSKOVEN (Til min Hustru)

Citation: Drachmann, Holger: "UNDER GRANSKOVEN (Til min Hustru)", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 144. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-drachmann01-shoot-workid68291.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

UNDER GRANSKOVEN (Til min Hustru)

Og medens paa Strandbredden Bølgerne slaa
Og Vinden suser og Skyerne gaa
Som Kæmpesyn gennem Luften,
145 Jeg sidder og drømmer om Druernes Land,
Om Livet, der larmer paa Napolis Strand,
Og Orangens bedøvende Duften.

Og medens jeg sidder med Haand under Kind
Og vugger i fristende Længsler mig ind
Med Sydens Rigdom for Øje,
Da glider dit Billed saa smilende frem
Og vinker min Tanke ustandseligt hjem
Til Stranden og Skrænten den høje.

Hvad var der i Syden? Farvernes Pragt,
Formernes Renhed. - Det er jo lagt
Med Mesterhaand i dit Billed.
En Kunstner kan tegne de fine Træk,
En Digter maa lægge Pennen væk,
Naar et saadant Maal blev ham stillet.

Hvad var der i Syden? Elskov og Had,
De stærke Ekstremer. - De følges jo ad
Hos Dig som hos ingen anden,
De blusse i Øjets sælsomme Glød,
De farve Dig Kinden hvid og rød
I sydlandsk Vekslen og Blanden.

Hvad var der i Syden? Det barnlige Sprog,
Tanken, som aldrig blev kold og klog. -
Det ligner jo Dig op ad Dage.
Din Sjæl er et Barns, saa lidet klog,
Din Læbe kan kun et eneste Sprog:
En Sang, en Kærlighedsklage.

Og elsker Du mig, som jeg elsked det Land,
Hvor Solstraalen skælver bag Bjergenes Rand
Som Kærligheds Suk bag din Læbe:
Se da er det Syd, hvor din Fod træder frem,
Orangerne dufte fra Granskovens Gem,
Og mod Dig kun min Længsel skal stræbe.